

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΛΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.
ΔΑΔΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

Ο Γράννης κι' ο Μαρής,
μελοῦνε κι' ἀπορεῖς.

ντουέτο ἀριστούργημα καὶ θέατρο σωτήριο
ποῦ πᾶς στὸ διάλογο Μαρή, μὲ δίχως εἰσιτήριο.

M. — Μᾶς ἦρθε θέατρο λαμπρὸ δολιχόγραφο κι' ἀνόρωσ'
ἢ πριμαντόνα εὐλογιὰ καὶ τύφος ὁ τενόρος.
Δῆμε Κρανίων θαύμαζε καὶ χόρευε κι' εὐτύχει
τέτοια σπουδαία συντροφιὰ δὲν θὰ σοῦ ξανατύχει.
Μᾶς βρήκαν τὰ μολύσματα
κι' ἐπήγαγε χαμένα,
τοῦ Βούρου τὰ σπορίσματα
τὰ καλοπλερωμένα!

M. — Πῶς τὰ περνᾶς ἐρίτιμε καὶ θεῖε συμπολίτη;
Ἄκόμα δὲν σ' ἐκλείσανε τοῦ Καίσαρα τὸ σπῆτι;
Ἄκόμα δὲν ἐφάνηκε στὰ μούτρα σου φουμάδα;
Γ. — Φαίνεται νὰ σκαπούλησα κι' αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα,
Διατηρῶ, μωρὲ Μαρή, προφύλαξη μεγάλη
M. — Μὴ χάνης τὴν ἐλπίδα σου· θὰ σοῦ φανῆ τὴν ἄλλη!

Γ. — Ἐφέτο στ' Ἀργοστόλι μας τὸ δειτροφτυνεμένο,
σπῆτι δὲν ἔμεινε, Μαρή, χωρὶς ἀρρωστημένο.
Ἡ πρόοδος τῆς πόλεως ἢ τόσον τεραστία
μολύσματος πρὸς τὸ παρὸν ἐγένετο ἐστία.
Ἄν εἶν' ἡ ζωὴ σου πρόβλημα κι' ἡ ὑπαρξίς σου γρῆφος
κι' ἂν σκαπουλᾶς τὴν εὐλογιὰ σὲ καρτερεῖ ὁ τύφος.

Μὲ πείσμα, λέγε, θ' ἀνοιχθῆ πολιτικὸ μεγάλο
καὶ οἱ πατέρες οἱ κλεινοὶ
μὲ πρόθεσιν εἰλικρινῆ,
θὰ ρίξουν τὸνα μόλυσμα γιὰ ν' ἀνεβῆ τὸ ἄλλο!
Κι' ἐλπίζεις κι' ὄνειρεύεσαι τὸ ἔθνος σου νὰ σώσης
ἀπὸ τὴν εὐγλωττον ὀρμὴν μεμολυσμένης γλώσσης!

Τὸ μόλυσμα ξαπλώθηκε σὲ κάθε συνοικία,
M. — Ἐφέτο θὰ πλουτήγουνε γιανοὶ καὶ φαρμακεῖα.

Γ. — Ἐπεριμέναμε χορὸ
καὶ πριμαντόνες εὐειδεῖς,
κι' ἦρθε βλογιὰ μὲ τὸ σωρὸ
καὶ πύρετος τυροειδής.

Τώρα θ' ἀνοίξη κι' ἡ βουλή ἢ πρὸ πολλοῦ κλεισμένη,
γιὰ νὰ συνεδριάσουνε ὄμοιοι μεμολυσμένοι
κι' ὄλοι μικροβίον ἀρχῆς θὰ θέλουν ἐπιμόγως
καὶ καθαροὺς ἐπὶ τῶν λουτρῶν ὁ βασιλεὺς μας μόνος,
ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΕΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΟΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΕΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΓ. 54.41 Φ2. 0051

θὰ κρίνη ὅπως πάντοτε καὶ σὴν ἀρχὴν θὰ φέρῃ τὸ μόλυσμα ποῦ κατ' αὐτὰς καλλίτερα συμφέρει.

Συζήτησις καὶ θόρυβος περὶ ἀρχῆς θὰ γείνη.
Γ.—'Αν ἔμαδες, μωρὸ Μαργῆ, ἢ Μέκκα ποῦ θὰ κλίνη;
Μ.—'Ἡ Μέκκα δὲν ἐπίτυχε τὸ ἔργον ποῦ ἐξήτει, τοῦτέστιν δὲν ἐγκρέμισε τοῦ δήμαρχου τὸ σπῆτι καὶ συνεπῶς θὰ σεβασθῆ καὶ θὰ ὑποστηρίξη, τὸ μάλιστα ποῦ θὰ μπορῆ τὸ μαγαζὶ νὰ ῥίξη.
Γ.—Περὶ Σβορώνου τί φρονεῖς; Σὰν ποῖνε θ' ἀγαπήσῃ;
Μ.—'Ὁ Μίμης πρὶν νὰ ἐκτεθῆ θὰ βολέψῃ!

Γ.— Κανγᾶς τρανὸς καὶ στὴ Βουλῇ γιὰ ἐθνικὰ ζητήματα, κανγᾶς κι' ἐνταῦθα μὲ χολὴ γιὰ τὰ κληροδοτήματα, κι' ἀνέλαβον τὸν κάλαμον πεφημισμέναι γλώσσαί, καὶ πέφτει ἓνα βροῖσιμο ποῦ Παναγία ὄσσε!

Διὰ τὸ κληροδοτήμα ὡς ἄνωθεν σοῦ εἶπα, ἀνέτειλεν ὁ «'Ἡλιος» νὰ βροῖσῃ τὸν 'Αντύπα π' ὅταν τὸν βλέπω νὰ μιλῆ μὲ πιάνει φόβος, τρόμος καὶ ὁ 'Αντίπας, βρὲ Μαργῆ, ὡς εἶδος ἀστρονόμος εἰς τὰς τῆς «'Αναστάσεως» ἀναρχικὰς σελίδας τὰς τοῦ «'Ἡλίου» μελανὰς ἀνέγραψε κηλίδας, μὲ δύναμη στὸ βροῖσιμο σπονδαία καὶ μεγάλη ποῦ Παναγία φύλαε κινθῶς σοῦ εἶπα πάλι.

Κι' ἢ μὴ κι' ἢ ἄλλη τοῦ λαοῦ πολιτικὴ μερίδα παρεπονεῖτο πρὸ πολλοῦ γιὰ μὴν ἐφημερίδα κι' εἰς μέρος. ἔλεγε, κομπὸ π' ἀνθίζουσιν τόσοι κῆποι, μὴ φημερίδα σοβαρὰ δὲν ἔπρεπε νὰ λείπῃ ἀλλὰ μὲ τὴν «'Ανάσταση» καὶ μὲ τὸν «'Ἡλιο» τώρα, χορτενοῦνε μὲ τ' ἄπλυτα ποῦ βγαίνουν ὄξυν φῶρα! 'Ὁ τύπος ὁ σεμνότερος προστάτης τῶν δικαίων, ἐνταῦθα εἶναι σίδηρος ἀνεξετάστως καίων.

Τί ἀτράνταχο βροῖδι καὶ κυλάμων χειρισμός· ἐπὶ τάπητος ἐτέθη καὶ ὁ σοσιαλισμός, καὶ στὸν κόσμον συνιστῶμεν νὰ μὴ δίδῃ προσοχὴν εἰς αὐτὴν τὴν ἰδεώδη κι' ἀνεφάρμοστον ἀρχὴν! 'Ὡ φρουροὶ τῶν καθεστῶτων καὶ οἱ σοσιαλισταὶ! Συχωρᾶτε με κι' οἱ δύο καὶ μακάριοι ἐστέ!

Μ.—Μὴ γελᾶς μὲ τὰς ἀρχάς μου! Θέλω νὰ τὰς σεβασθῆ.
Γ.— Δηλαδή;
Μ.— Καταλαβαίνεις... εἶμαι σοσιαλιστῆς, καὶ γι' αὐτὸ τὸ φρόνημά μου μὴ μοῦ βγάλῃς λέξι ἄλλη γιὰτὶ πέγνω τὴν καθῆκλα καὶ σ' ἀνοίγω τὸ κεφάλι! Μὴ γελᾶς μὲ τὰς ἀρχάς μου!

Γ.— Μὴν ἐξάπτουσαι κουτέ! . .
Μ.— Τὴν ἰσότητά γυρεύω κι' ἄς μὴν ἔρχεται ποτέ!

Γ.— 'Αστειεύουσαι μ' ἐμένα ἢ τὸ λὲς στὰ σοβαρά;
Μ.— 'Αποστρέφομαι τὸν πλοῦτον, Δὲ χωρεύω ταλαρᾶ! 'Ονειρεύουμαι καὶ θέλω νέον κόσμον ζηλευτό· σὰν ἐμὲ νὰ ἦναι ὅλοι νὰ μὴν ἔχουνε λεφτό! Οὔτε βασιλέας νᾶναι, οὔτε πρόσωπα ψηλά!

Γ.— Πὰ νὰ φέρω μὴ καρότσα νὰ σὲ πᾶω στὰ Μαλά!
Μ.— Τί καρότσα νὰ μοῦ φέρῃς παλαβιάρη Παντελέω, ποῦ στὸ δρόμο θὰ σοῦ φύγω καὶ τὰ ἴδια θὰ σοῦ λέω!

'Εγὼ θὰ εἶμαι ὀπαδὸς ἰδέας ἐυδοκίμου καὶ ἢ τρελλὸς ἢ φρόνιμος εἶναι δουλειὰ δική μου κι' ὅταν διασαλεύσωμεν τὸν νόμον καὶ τὴν τάξη, ἂν εἶναι χωροφύλακας ἐμένανε θ' ἀρπάξῃ. σ' ἐσὲ ποῦ καὶ τὸν ἴσχυο σου φοβᾶσαι μπεζεβένη καμμία παρατήρησις δὲν πρόκειται νὰ γένῃ. 'Εκεῖνα ποῦ αἰσθάνομαι δὲν εἶναι παίξε γέλα κι' ἂν τὰ χλευάσῃς ἄλλοτε θὰ πέσῃ καδινέλα.

Γ.— Μακρὰν ἄς φύγωμεν λοιπὸν αὐτῶν τῶν ζητημάτων κι' ἄς ἔλθωμεν στὸ ζήτημα τῶν κληροδοτημάτων. Πέσ' μου τὴ γνώμη σου καὶ σὺ γι' αὐτὴν τὴ φλέβα τὴ χρυσῆ.

Πέσ' μου σὰν τι νὰ κάνομε ποῦ τόπο νὰ μᾶς πιάνη;
Μ.— Μὰ ποῦντανε; Τὰ φέρανε; Τᾶχεις ἐσὸν βρὲ Γ'άννη;
Γ.— Δὲν πρόκειται μωρ' ἀδερφε σ' ἐμένα νὰ δοθοῦνε· θέλω νὰ συζητήσωμε πῶς θὰ διατεθοῦνε.

Μ.— Γιὰτὶ νὰ συζητήσωμε καὶ πάλιν στὰ χυμένα; δὲν ξέρεις πῶς δικαίωμα δὲν ἔχομε κανένα νὰ θέλουμ' ἐργοστάσια καὶ βιομηχανία κι' ἀδίκως ονειρεύεται αὐτὰ ἡ κοινωτρία; Βεβαίως μ' ἐργοστάσια ἐγλύττωνε ὁ τόπος ἀλλ' ὅ,τι καὶ νὰ κάνομε χαμένος εἶν ὁ κόπος γιὰτ' εἶναι νόμος 'Αγγλικὸς ποῦ δὲν μπορεῖ ν' ἀφήνῃ νὰ πᾶς καὶ λίγο ξάλαρα ἀπὸ τὴ διαθήκη.

'Επίσης κι' οἱ ἐκτελεσταὶ εἶναι κι' αὐτοὶ δεμένοι, γιὰτ' εἶναι νόμος 'Αγγλικὸς κι' εἶν ὑποχρεωμένοι τίποτα νὰ μὴν κάνομε χωρὶς νὰ λάβῃ γνώσι κι' ἢ τράπεζα ἢ ἀγγλικὴ ποῦ τὸν παρᾶ θὰ δάσῃ. 'Ὅτι ἐνέργεια λοιπὸν περὶ αὐτῶν νὰ γένῃ, θὰ χάνουμε τὰ λόγια μας κι' ὁ κόπος θὰ μᾶς μένῃ.

Δὲν εἶν τὸ πρᾶγμα εὐκόλο καθὼς τὸ ὑποθέτετε· μᾶς ἔδεσε ἰγγλέζικα ὁ μέγας ἐνεργέτης, π' ἂν ἦτανε ὁμοεῖκα ν' ἀφήσῃ τὰ καλά του κι' ἢ διαθήκῃ νὰ γραφτῆ στοῦ Πόπου τοῦ Πολλάτου, ἐστέρναμε στὸν ὑπουργὸ τὸν Πίπη τὸ Λουκάτο, κι' ἐλέηναμε κι' ἐκάναμε μαπαροῦτι τὸ κοιτράτο.

Στῆχοι θλιβεροὶ ὀλίγοι στὸν Τελώνη ποῦ θὰ φύγῃ.

Αὐτὸς ὁ χρόνος δηλαδὴ μᾶς ἔβαλε στὸν ἄδη! Χίλιω λογαῖνε συμφορὴς μᾶς ἤλθανε κοπάδι! Μῶς ἔλειψε τοῦ Βουρουκλᾶ τὸ ἀρνοβῶ τὸ ὄφος, μᾶς θέρισε ἢ εὐλογιὰ μᾶς εὔρηκε κι' ὁ τύφος, ἔφυγ' ὁ Νικολόπουλος ἐξ ἀϊ-λάϊφ ζώνης, καὶ τώρα εἰς ἐπίμετρον μᾶς φεύγει κι' ὁ Τελώνης!

Βεβαίως γιὰ νὰ γεννηθῇ τοιαύτη ἀθλιότης, θὰ μᾶς ἐκαταράστηκε κανένας Ληξουριώτης! 'Εντύπωσιν δὲν θᾶκα εὖ σὴν ἀτυχή μας πόλη, ἂν ἴσως οἱ ὑπάλληλοι ἀναχωροῦσαν ὅλοι καὶ ὁ Τελώνης νᾶμενε στὸν τόπο μας μοιάχος, νὰ δίνῃ θάρρος σ' ἀχαμνοὺς μὲ τὸ πολὺ του πάχος.

Τελώνη ὦρα σου καλὴ καὶ μαϊστράλι φρέσκο· ἐγὼ σ' ἀγάπησα πολὺ καὶ μένε Παντελέω, ἀμέραιε ὑπάλληλε, δλόπαχε Τελώνη. πεῦ κάνο πέντε φορεσιές μ' ἓνα σου πανταλόνι.

'Εγὼ θὰ τὴν αἰσθάνομαι πολὺ τὴ στέρησί σου καὶ ὅλοι ἐλυπήθησαν γιὰ τὴ μετάθεσί σου, Δὲν θὰ λυπᾶται μεναχὰ τὸ μαῦρο τελωνεῖο· θὰ λυπηθῆ περισσότερο πολὺ τὸ καφφενεῖο ποῦ νταραβέρι τῶκανε χειμῶνα καλοκαίρι περὶ τοῦ ἔθνους συζητῶν μὲ ναργελέ στὸ χέρι.

Ἰακώβατιος
Δημοσία Κεντρικὴ Βιβλιοθηκὴ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

τὸ σῶμα σου τὸ εὔρωστον καὶ τὸ εὐτυχημένο ποῦ εἰς τὰ δασμολόγια δὲν εἶναι περασμένο 'Αναχωρεῖς καὶ μὲ κεντᾶ τῆς λύπης τὸ βελόνι! ποῦ νὰ ξαναῦρης ἄλλοτε τέτοιο κοτζᾶ Τελώνη!

Σύρε Τελώνη στὸ καλὸ, σύρε καὶ σ' ἄλλους τόπους ποτὲ δὲν θὰ ξεχάσομε τοὺς εὐγενεῖς σου τρόπους. Κλαίω κι' ἐγὼ ποῦ πάντοτε μακρὰν μου θὰ ὑπάρχῃς! κλαίει καὶ ἢ παρῆ σου ὁ δόλιος Λιμενάρχης. Σύρε Τελώνη στὸ καλὸ καὶ σὴν καλὴ τὴν ὦρα ὄρεβοῶρ, ὄγριανε, ἀντίο Λεωνόρα!

ΠΑΠΠΑ-ΔΙΚΟΝ

Τὴν κάθε του γιὰ μᾶς ἰδέα καλὴ, τὴ βάνει στῶν δικῶν μας τὸ ΠΙΝΑΚΙΟΝ μὲ ξεῖδι καὶ μὲ λάδι καὶ χολὴ, καὶ ψάλλοντάς μας ἔπειτα κοντάκιον, κατὰμοντρα μᾶς ῥίχνει ὅλων ἀράδα σὰν κόκκαλα εἰς γατὶ ἀπὸ γκιουβετσάδα. Μὰ ἐμεῖς ὅλοι τοῦ τόπου, ἤμεροι γάτοι, ἀνοίγομε τὸ στόμα καὶ τὰ χάρτουμε· κι' ὅλα νερὸ τὰ κάνομε κι' ἀλάτι, γιὰτὶ ἀφοῦ τὰ κάνομε... τὰ θάφτομε... 'Ὅστε ἄς ἔχῃ πάλιν τὴν ἐλπίδα πῶς θὰ σερβίρῃ κι' ἄλλη ΠΑΡΟΥΣΙΑ.

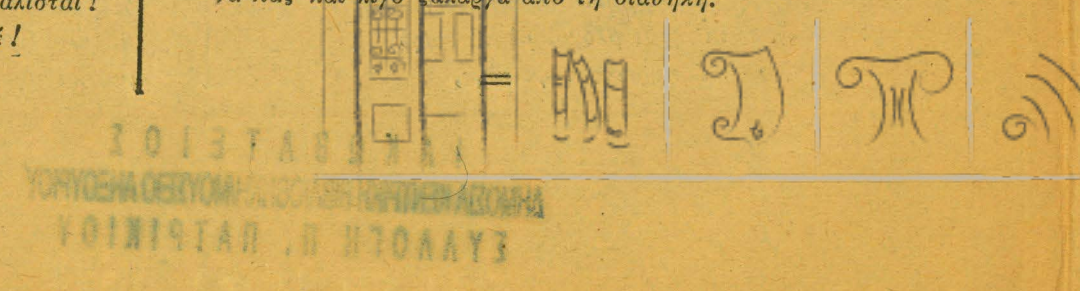
ΜΑΕΣΤΟΖΟ

(Εἰς Ἀπανθήσιν)
Μεσ' στὰ λαγκάδια, στὰ βουνά, ψηλά στὸν ἄγρο βράχο δὲν βροῖσκειται τὸ κούμαρο τὸ κόκκινο μὲν ἄχο, ἔχει γιὰ σύντροφο πιεστὸ τὸ φουντωτὸ περναρι καὶ φύλακά του ἄγρυνπο τὸ κάθε του κλωνάρι. Τὸ κοκκινίζει ὁ βορηᾶς, ὁ ἥλιος καὶ τὸ χιόνι, σ' ἀχτίνα ψεῦτικῆς φωτιᾶς, σὰν τὸ κεῖ δὲν λυάνει, καὶ προτιμᾷ σὴν κουμαριὰ νὰ μαραθῆ ἐπάνω παρὰ νὰ ποδοπατηθῆ ἀπὸ διαβάτη πλάνο.

ΦΥΛΑΞΟΥ!

Φυλάξου! Τέφος ἔπεσε! Στους δρόμους μὴ γυρίζῃς! Μήπως γιὰτ' εἶσαι παχουλὴ δὲν θὰ σὲ βρῆ νομίσεις; Κλείσου σὴν καμαροῦλα σου καὶ χέμβαζε κινρά μου μὴ θέλεις μὲ ταῖς τρέλλαις σου νὰ ἰδῶ τὴ συμφορὰ μου! 'Εβγήκες; νὰ, τὸν ἀρπάξῃς· στὸ στρώμα σου θὰ μείνῃς! καὶ τότε πᾶ σε μὲν ὀτυφος μὲ τὰ σωστὰ θὰ γίνῃς!!

Ὁ Κριτής.

Ἄσματα Πυλαρινὰ
 με τὸν ἅγιο Μηνᾶ.

Πέρα στὰ Δρακπευλάτα στῆς Πυλάρου τὰ βουνά,
 ἔγεινε τὸ πανηγῦρι γιὰ τὸν ἅγιο Μηνᾶ
 κι' εἶχαν οἱ ἀνθρώποι γλέντι με ψαλτάδες καὶ λοιπὰ
 κι' εἶχανε κι' ἀρτοπλασίες γιὰ τὰ γένια τοῦ παπᾶ.

Ὁ παπᾶς λοιπὸν ἐκεῖνος πού τὸν ἔλεγαν Μηνᾶ,
 ἔρινε καλὸ μονάχα νὰ μοιράσῃ τὰ σπερνά,
 καὶ τοὺς ἄρτους νὰ φυλάξῃ μες τ' ἀρμάρι το' ἐκκλησιᾶς,
 γιὰ νὰ λείψῃ κι' ἡ σκουτοῦρα κι' ὁ μπελᾶς τοῦ μοιρασιᾶς.

Ἄλλὰ με τῆ συνεργείᾳ τοῦ πατρὸς τοῦ Σατανᾶ
 ἐμοιράσαν καὶ τοὺς ἄρτους τοῦ ἁγίου τοῦ Μηνᾶ
 κι' ὁ παπᾶς Μηνᾶς θυμώνει, βγαίνει ὄξου φοβερός,
 κι' ἔγεινε στὴν ἐκκλησίᾳ τοῦ διαόλου ὁ χορός.

Καθὼς ἐνόησ' ὁ παπᾶς πῶς ἔχασε τὸν ἄρτο
 μέσαθ' ἀπὸ τὸ Ἱερὸ ἐβγήκε μ' ἓνα σάρτο!
 Κι' ἀφήνει τὸ Βαγγέλιο καὶ πέρνει τὸ μαναλι
 καὶ τοῦ γαστάρδου ἔλαμε κοφῆνι τὸ κεφάλι.

Καὶ ὁ γαστάρδος ὁ φτωχὸς
 κατέρχεται ὀλοταχῶς
 καὶ καταγγέλει τὸν παπᾶ πού τῶκαμε τὸ τραῦμα
 βεῶντας καὶ δοξαζοντας τ' ἅγ. Μηνᾶ τὸ θαῦμα!

ΕΚ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ.

Ἴδου π' ἀνοίγει κι' ἡ βουλή μέσα στὰ πολυσπόρια
 κι' οἱ βουλευτάδες τρέχουνε με χάρισμα παπόρια.
 Πάρε τὴν πατατούχα σου καὶ τρέχα Μονοκρούσο·
 δὲν ξέρεις πόσον χαίρομαι πού θά σέ ξανακούσω
 νὰ πῆς καὶ σὺ τῆ γνώμη σου πῶς νὰ σωθῇ τὸ κράτος.
 Τρέχα καὶ τώρα ἔφτασε καὶ ὁ Ἀλιβυζάτος.
 Μᾶς ἔλαχε καὶ θέατρο, σπουδαῖο ξεδοτῆρι·
 ἀμάντες συμπαθητικὸς εἶναι τὸ Κλαδ-ευτῆρι,
 κι' ἄλλα ἐργάλεια φτωχὰ,
 πού με τὰ φιδόρα μοναχὰ
 ἐκθέτουν τὴν καρδίαν των στοῦ ἔρωτος τὴν κούρσα·
 ἀλλὰ ἡ Φράγκες πονηρὲς κυττάζουνε τὴν μπούρσα!
 Ληξουριώτης.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ.

Μόλις ἀνανήψαντες ἐκ τοῦ πλήξαντος ὑμᾶς δυ-
 στυχήματος, ἐπὶ τῆ ἀπωλείᾳ τοῦ πολυκλαύστου ἡμῶν
 πατρὸς Διονυσίου, σπεύδομεν νὰ ἐκφράσωμεν τὰς
 ἀπείρους εὐχαριστίας μας, πρὸς ἅπαντας τοὺς μετα-
 σχόντας τῆς βαθυτάτης ἡμῶν θλίψεως.

Ἡ οἰκογένεια Λ. Μαλλιαγροῦ.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ὑπάρχει ἀναμφισβητήτως ὁ ὄρος ἐν τῇ διαθήκῃ τοῦ ἀει-
 μνήστου Βαλλιάνου, « Διὰ βοηθήματα εἰς ἀπόρους Κεφαλ-
 λῆνας » Αὐτὸ νομίζομεν ὅτι δύνανται νὰ τὸ ζητήσουν οἱ ἀρ-
 μόδιοι. Πλείστοις ἐκ τῶν συμπελιτῶν μας βλέπομεν ἐυστυ-
 χῶς νὰ γυρίζουν κυριολεκτικῶς ψόφιοι τῆς πείνας.

Καὶ οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἦσαν ἄλλοτε ἐργατικὸι καὶ τίμοι.
 Ἄν λοιπὸν δὲν ληφθῇ μία φροντίς δι' αὐτοὺς, ἄς μᾶς ἐξη-
 γήσουν, πῶς θὰ διατεθῇ τὸ διὰ τοὺς ἀπόρους κοινδύλιον.

— Τὴν εὐλογίᾳ διεδέχθη ὁ τύφος! Ἀριθμοῦνται περὶ
 τὰ 60 κρούσματα ἐντὸς τῆς πόλεως. Δὲν γνωρίζομεν πού
 νὰ ἀποδόσωμιν τὴν ἐπιδρομὴν τῶν μελυσμάτων. Ἀπὸ τὸ
 νορὸ δὲν εἶναι βέβαια καθ' ὅσον εἰς πλείστας οἰκίας ἀσθενῶν
 δὲν γίνεται χρῆσις τοῦ ὕδατος τοῦ ὑδραγωγείου.

— Ἀπεβίωσεν ἐν Ἀργυροκλίῳ καὶ ἐκηδεύθη εἰς Καλλι-
 γάτα, ἀγαθὸς συμπελιτῆ μας ὁ Σπυριδίων Κουρῆς χρηματί-
 στας ἔμπερος ἐν Ῥωσίᾳ.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐτελέσθησαν ἐν Παρισίῳ
 οἱ ἀρραβῶνες τοῦ ἐν Ῥότερδαμ ἀπὸ τριετίας ἐγκατεστημέ-
 νου ἐμπόρου καὶ καλλίστου νέου κ. Τζῶν Α. Μουσούρη μετὰ
 τῆς σεμνῆς μονογενοῦς κόρης τοῦ ἐκ Κλαμεσὺ τῆς Γαλλίας
 μεγαλοβιομηχάνου κ. Vincent. Γνωρίζοντες τὰς οἰκογενεια-
 κὰς παραδόσεις καὶ τὰ σπάνια προτερήματα αἰσθημάτων καὶ
 μερφώσεως τοῦ κ. Μουσούρη, φανταζόμεθα τὸ τέλειον τῆς
 ἐκλογῆς του καὶ συγχαίρομεν ἀμφοτέρους ἀπὸ καρδίας, εὐ-
 χόμεθα πᾶσαν εὐτυχίαν.

— Ἐν Καΐφ τῆς Αἰγύπτου ἐτελέσθησαν μεγαλοπρεπῶς
 οἱ γάμοι τοῦ κ. Γερασίμου Λοράνδου μηχανικοῦ ἐν Σουδάν
 μετὰ τῆς δεσποινίδος Κλεοπάτρας Π. Βαλεντῆ. Παράνυμ-
 φος παρέστη ὁ διευθυντῆς τοῦ Καπνεργοστασίου Τσιβιλῆ —
 Πολλάκη καὶ ἡμέτερος φίλος κ. Τζανέτος Πελλάτος. Εὐχό-
 μεθα τοῖς νεονύμφοις βίον ἀ. ἐφέλεον.

— Δὲν γίνεται πλέον σκεψίς πού πρέπει νὰ ἐίδεταὶ ὁ
 κόσμος. Ὁ Ματαράγκας μόνος ἱκανοποιεῖ ὅλας τὰς ἀπαιτή-
 σεις τῶν ἐνδουμένων.

— Ἐνοικιάζεται ἡ ἐν ὁδῷ Η. Ζερβεῦ καταλληλοτάτη διὰ
 μεγάλην οἰκογένειαν οἰκία Η. Ματαράγκα.

— Ἐνοικιάζεται οἰκία εὐάερος με ὅλα τὰ χρειαζόμενα εἰς συ-
 νοικίαν ἁγίου Ἐλευθερίου.

— ΔΑΜΑΛΙΣ Ἐλβετικὴ πρόσφατος παρελήθη εἰς τὸ
 φαρμακεῖον Μάνεση

ΠΟΤΟΠΟΙΕΙΟΝ. Α. ΤΡΟΜΠΕΤΑ

Ὅλα τὰ εὐρωπαϊκὰ ποτὰ κατασκευάζονται ἐν τῷ
 ἐργοστασίῳ με νέα μηχανήματα. Ῥοσόλια διάφορα
 με γνήσια ἀνθη Κεφαλληνίας. Κονιάκ ἐκ μοσχάτου.
 Πλείστα ἄλλα εἶδη ποτῶν με μεγάλην εὐθηνίαν.

ΓΙΑΚΟΒΑΤΕΙΟΣ

ΤΥΠΟΙΣ Γ. ΛΕΟΝΤΟΣ ΚΑΙ Ν. Π. ΚΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΥ.
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ